

[Ib Christensen]

finder dokumenteret i det, der er blevet fremført fra fremskridtspartiet i denne debat. Vi står i den situation, at vi dog stadig væk trods al økonomisk jammerlighed er blandt jordens rigeste lande og det femterigeste land i verden, hvilket gør, at vi har andre prioriteringer, end vi måske havde for generationer siden, og andre prioriteringer end de lande, som har en langt ringere velstand end vor – dermed tænker jeg ikke mindst på udviklingslandene. Miljøspørgsmål vil spille ind, både når det drejer sig om den økonomiske arbejdsdeling mellem de fattige og de rige lande, og også når det drejer sig om produktioner, som der her er tale om, og som fremskridtspartiet hentyder til, altså miljøforbrugende produktioner.

Når beskæftigelseshensyn drages så stærkt frem, må det siges, at det er jo mere komplekst, end det fremgår af fremskridtspartiets forespørgsel og indlæg her i debatten. Andre ordførere har nævnt, at der også gennem miljøinvesteringer skabes arbejde og produktion i en avanceret økonomi som den danske. Dertil kommer, om det er rimeligt, at vi holder liv i forældede eller forurenende produktioner. Vi kan altså ikke anerkende de præmisser, som ligger bag denne dagsorden og denne forespørgsel, selv om vi erkender, at der kan være problemer i enkelte tilfælde.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på problemerne omkring den meget omtalte PVC-fabrik, men blot sige, at miljøstyrelsen ikke skal høste utak for, at den udviser forsigtighed. Der var også dér beskæftigelseshensyn inddraget, idet Skælskør Frugtplantage følte sig truet på sin eksistens, hvis denne fabrik var kommet op at stå. Altså er problemerne langt mere komplekse, end der er givet udtryk for her fra forespørgernes side.

Det er retsforbundets opfattelse, at forurenere må betale for retablering af miljøet, dvs. at både de driftsøkonomiske og samfundøkonomiske omkostninger skal betales, når der er tale om et miljøforbrug. Det er også et grundlæggende princip i den miljølovgivning, vi har, og det er et princip, som vi ønsker skal fastholdes.

Når det er sagt, kan det jo godt være – eller rettere sagt, det er en kendsgerning – at der på en række enkeltområder kan rettes nogen kritik. Man kan nævne et detailspørgsmål som bryggerierne på Bornholm, der må lukke det ene efter det andet på

grund af nogle måske lovlig strenge miljøkrav. Også til andre mindre virksomheder kan der måske stilles nogle krav, som må siges at være overdrevne, men i det store og hele mener jeg ikke, der er grundlag for at rette så hårde anklager mod miljølovgivningens administration eller dens indhold, som ligger i fremskridtspartiets forespørgsel, og som det er kommet til udtryk her i denne debat.

Det fremgår heraf, at vi ikke kan støtte det af fremskridtspartiet stillede dagsordensforslag.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Må jeg begynde med at sige, at regeringen naturligvis også må afvise den af fremskridtspartiet stillede dagsorden.

Jeg skal kun gøre nogle ganske få bemærkninger. Jeg undrer mig lidt over, at fremskridtspartiet nu tager hr. Haldor Topsøe så meget til indtægt, det er i hvert fald et nyt makkerskab. Jeg ved ikke, om hr. Haldor Topsøe ikke vil betakke sig for det, når man tænker på den behandling og den bedømmelse, han tidligere har været ude for fra nr. Glensgårds side i forbindelse med andre ting.

Med hensyn til den konkrete sag, der har været rejst om PVC-fabrikken, er forholdet det, at miljøankenævnet ved sin afgørelse den 27. februar 1978 sendte sagen vedrørende PVC-fabrikken ved Skælskør tilbage til ny behandling i miljøstyrelsen. Den 7. april 1978 har miljøstyrelsen truffet afgørelse i sagen, idet miljøstyrelsen har fastholdt sin tidligere afgørelse af 7. juli 1977 og altså på ny har meddelt afslag. Miljøstyrelsen har præciseret, at der er tale om en konkret afgørelse i den foreliggende sag. Miljøstyrelsen mener, at usikkerheden med hensyn til vinylchlorids helbredsskadelige virkninger er så store, at afslaget må fastholdes. Styrelsen gør opmærksom på, at en række yderligere undersøgelser af vinylchlorids kræftfremkaldende, arveanlægsændrende og fosterskadelige virkninger må foreligge, for at styrelsen vil kunne se bort fra usikkerheden og dermed risikoen. Styrelsen finder ikke, at samfundsmæssige interesser vil kunne opveje usikkerheden og risikoen på nuværende tidspunkt.

Den afgørelse, miljøstyrelsen nu har truffet, er indbragt for miljøankenævnet af Skælskør byråd, Vestsjællands amtsråd og virk-